

Közzétett híreink, örömeink, feladataink:

1) Örömrünk, hogy **Borbányán végre kezdődik a nagy munka:** fakiszedés, földgyalulás, kerítésépítés! Szükség lesz azonban a **templom harangtornyocskáján, tetőjén és alapján** elvégzendő javításokra is!

2) Reménység szerint **2011. szeptember 3-án**, szombaton délután kerül sor **Borbányán** a hálaadó ünnepségre a **60 éves templomért** és a benne hétről hétre összegyülekező, **az ÚR igéjét megbecsülő testvérekért!** Igéjhirdetéssel ezen az ünnepen **dr. Fabiny Tamás**, egyházkerületünk püspöke fog szolgálni.

3) **Vargabokorban** – a tavalyi kivételes jubileumi év után – idén ismét készülünk a **pünkösdhétfői csendesnapra: 2011. június 13-án**, az **IMMÁNUEL** imaházban és annak kertjében.

4) **Hála Istennek** azért, hogy **Nagykállóban, Vargabokorban** és **Borbányán** (ill. más városrészekben található otthonokban) tartott **biblióráinkon** is tapasztalhatjuk **Szentlelkének Krisztushoz térítő és Őbenne megerősítő** munkáját, bár ezeken az alkalmainkon jóval kevesebben vesznek részt, mint a vasárnapi, ünnepi istentiszteleteken.

5) A **Nagytemplomban 2011. július 2-án** délelőtt kerülhet majd sor **Horváth-Hegy Áron** lelkésszé avatására: szeretettel kívánjuk, hogy **az Úr Jézus küldetésében és felhatalmazásában** járjon mindenkor szolgálatában!

*Istentől áldott nagyhetet és feltámadás-ünnepet kívánunk mindenkinek!
Alkalmainkra szeretettel hívjuk és várjuk mindazokat,
akik – talán még bizonytalankodva – az élő Úr Jézus Krisztust keresik!*

Adámi László
lelkipásztor

Veres Jánosné
közzétett felügyelő

Ébresztő

Húsvéti körlevél – 2011.

Nyíregyházi Evangélikus Egyházközösség III. körzet

Jézus a Király!

„Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért... Azért szeret engem az Atya, mert én odaadom az életemet, hogy aztán újra visszavegyem. Senki sem veheti el tőlem: én magamtól adom oda. Hatalmam van arra, hogy odaadjam, hatalmam van arra is, hogy ismét visszavegyem: ezt a küldetést kaptam az én Atyámtól.”
(Jn 10,11.17-18)

Az Úr Jézus – ebben az önmagáról adott kijelentésében – a jó Pásztornak nevezi magát. Az ókori keleti képrendszerben a pásztor annak az uralkodónak a képe (gondoljunk csak Dávid királyra!), aki megmenti, védi és vezeti népét. A határozott névelő pedig jelzi ebben a bemutatkozásban azt a kizárólagos, feltétlen igényt is, amellyel Jézus Krisztus értésünkre adja, hogy Őrajta kívül nincs más ilyen Pásztor és Király! Az Írások ismerő zsidó hallgatónak egyenesen a 23. zsoltár juthatott eszébe erről: „Az ÚR az én pásztorom”!

Nos, ami a legmegdöbbentőbb ebben a királyi bemutatkozásban, az, ahogyan Jézus meghatározza pásztori mivoltának, cselekvésének lényegi tartalmát: „életét adja”. Betű szerint: „leteszi a lényét”! S ezzel azt fejezi ki – többi hasonló kijelentésével összhangban –, hogy nem egyszerűen a biológiai életét adja oda, hanem önmagát teszi oda, szolgáltatja ki a veszedelemnek, mégpedig a bűnt kárhóztató isteni ítéletnek, hogy így mentse ki övét a harag alól, az elveszettségéből és a Sátán tönkretévő szorításából.

Urunk világossá teszi tehát, hogy Ő tudatosan tart a halál felé. Olyan uralkodó, aki nem mások életét dobja oda, hogy megtartsa a maga életét és hatalmát, hanem a saját életét adja oda másokért, sokakért. És saját életét sem úgy dobja oda, mint valami kudarcot vallott, elbukott hős, nem is magát öli meg, hanem amikor megölik, az úgy és azért történhet meg, mert Ő leteszi, odateszi a lényét, az életét. Azt, hogy halála, életének odaadása biztosan bekövetkezik, megrendítően tanúsítja az evangélium görög eredeti szövegében a Jézus által használt múlt idő: „senki sem vette el tőlem” – mondja élete odaszánásáról kész tényként –, „én magamtól adom oda”! Teljhatalmának titka az Atyával való szeretet-egységében rejlik: nem önhatalmúlag teszi mindezt, hanem az Atya parancsát, váltságtervét viszi véghez. Az Úr Jézus passiója tehát az Atya szeretetében önként vállalt akció: végig Ő az, aki hatalommal cselekszik!

Előre jelzi azt is, hogy az Ő története nem fog véget érni ott, hogy leteszi az életét... Az Atyával való szeretet-egységében gyökerező teljhatalma a feltámadásra is kiterjed! Amikor életét, lelkét, lényét visszaveszi a halálból, ez sem önhatalmú tett, hanem együtt-cselekvés az Atyával, aki a föltámadás dicsőségét ajándékozza néki.

Aki Jézus Krisztusnak ezt az önmagáról adott kinyilatkoztatását hallotta egykor és hallja ma, az szükségképpen döntési helyzetbe kerül: választ kell adnia rá! Bizony, hallatlan kijelentés az, hogy valaki szabadságot és hatalmat tulajdonítson magának arra, hogy meghaljon és a halálból föltámadjon, és éppen ezt nevezi hatalma és küldetése lényegének. Ezzel az igénnyel szembesülve, az ember vagy ellene szegül Jézus szavának, és esetleg megszállott örültnek minősíti Őt (mint akkori zsidó hallgatói közül is és azóta is sokan), vagy meghódol az igazi Pásztor-Király előtt! A meghódolás felé azon a felismerésen keresztül vezethet az út, hogy az Úr Jézus nemcsak beszélt minderről: amit mondott és tett keresztalálával és feltámadásával, az lelket megragadó hatalmas ige, isteni igazság és szeretet. Jó az Ő nyájába tartozni!

Adámi László

A BÁRÁNY

Dél-Ázsiában dolgozó testvérünk erről a – Jézus Krisztus áldozatára gondolva rendkívül tanulságos – szokásról értesült a magaroktól:

...szeretném megosztani Veletek azt az évenkénti magar szokást, amikor feláldoznak egy bárányt a közösség bűneiért. A báránynak, mielőtt megölik, „bele kell egyeznie” az áldozat vállalásába. Ezt úgy érik el, hogy az állat szemébe vizet fröcskölnek, mire az megrázza a fejét. Ez a mozdulat pedig – az itteni testbeszéd szerint – igent jelent. Milyen szépen ki lehet ebből bontani a húsvéti örömhírt! Hiszen a tökéletes, egyszer s mindenkorra szóló áldozat bemutatása – az egész világ bűneiért – már megtörtént! Isten Bárányával szemben csel, vagy erőszak alkalmazására sem volt szükség. Ő, mielőtt meghalt értünk, ezt mondta: „...odaadom az életemet... én magamtól adom oda...” (János 10,17-18). Minthogy Krisztus szeretett minket, és önmagát adta értünk áldozatul, nekünk már nem kell vezekelnünk a vétkeinkért, nem kell igyekeznünk, hogy valamivel megnyerjük Isten jóindulatát! Adjunk hálát ezen a Húsvéton az Ő kimondhatatlan ajándékáért!

(Engedéllyel közölve)

Nagyheti, húsvéti alkalmak, istentiszteletek

2011. április 22-én, Nagypénteken

Gyermek-evangélizáció

Vargabokorban – az evangélikus imaházban – de. 10-től 13 óráig

Passió-istentiszteletek

Vargabokorban – az evangélikus imaházban – du. 14(!) órakor

Borbányán – az evangélikus templomban – du. 16 órakor

Ludastón – a kápolnateremben – du. 18 órakor, úrvacsorával

2011. április 24-én, Húsvét I. ünnepén – Istentiszteletek

Nagykállóban – a református templomban – de. 8 órakor, úrvacsorával

Borbányán – az evangélikus templomban – de. ½ 10 órakor, úrvacsorával

Vargabokorban – az evangélikus imaházban – du. 15 órakor, úrvacsorával

2011. április 25-én, Húsvét II. ünnepén

Borbányán – az evangélikus templomban – de. ½ 10 órakor istentisztelet

Konfirmációi vizsga

2011. május 28-án

Nyíregyházán – a központi gyülekezeti teremben (Luther tér 14.) – *délután*

(Konfirmációi istentisztelet – a többi körzeti csoporttal együtt – 2011. május 29-én a Nagytemplomban.)

Mennybemenetel ünnepe

2011. június 2-án

Borbányán – az evangélikus templomban – 16 órakor istentisztelet

Pünkösdi istentiszteletek, alkalmak

2011. június 12-én, Pünkösöd I. ünnepén – Istentiszteletek

Nagykállóban – a református templomban – de. 8 órakor, úrvacsorával

Borbányán – az evangélikus templomban – de. ½ 10 órakor, úrvacsorával

Ludastón – a kápolnateremben – du. 15 órakor, úrvacsorával

2011. június 13-án, Pünkösöd II. ünnepén

Pünkösdhétfői csendesnap

Vargabokorban – az evangélikus imaházban – de. 10 órától 16 óráig

